

**A Kúria  
mint másodfokú bíróság  
részitélete**

**Az ügy száma:** Kf.VII.39.340/2020/3.

**A tanács tagjai:** . Zánthy János  
a tanács elnöke  
Deutschné dr. Kupusz Ildikó  
előadó bíró  
. Farkas Katalin  
bíró

**A felperes:**

**A felperes képviselője:** Központi Rendőr Szakszervezet

**Az alperes:** Budapesti Rendőr-főkapitányság

**Az alperes képviselője:** ... kamarai jogtanácsos

**A per tárgya:** illetménnyel kapcsolatos közszolgálati jogvita

**A fellebbezést benyújtó fél:** alperes

**A fellebbezni kért határozat:**

Fővárosi Törvényszék 34.K.702.225/2020/5.

**Rendelkező rész**

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 34.K.702.225/2020/5. számú ítéletét részben megváltoztatja:

a túlszolgálati díjkülönbözet megfizetésére vonatkozó kereseti kérelem tekintetében a felperes keresetét elutasítja;

az elmaradt illetmény-különbözetre vonatkozó részében hatályon kívül helyezi és e körben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Az alperest perköltség fizetésre kötelező rendelkezést megváltoztatja és a keresetet elutasító részítéleti rendelkezés vonatkozásában a felperest kötelezi 15 napon belül az alperes javára 10.000 (tízezer) forint első- és másodfokú eljárásban felmerült együttes részperköltség megfizetésére;

az elsőfokú bírósági és a fellebbezési eljárás illetékét a magyar állam viseli.

A hatályon kívül helyezett részítéleti rendelkezés tekintetében a felek másodfokú eljárásban felmerült perköltségét 5.000 - 5.000 (ötezer-ötezer) forintban, a fellebbezési eljárás illetékét 15.000 (tizenötezer) forintban állapítja meg.

A részítélet ellen további perorvoslatnak nincs helye.

### **Indokolás**

#### **Tényállás**

- [1] A felperes az alperesnél állt hivatásos szolgálati jogviszonyban.... számú paranccsal 2012. május 2-ai hatállyal az alperes különleges bevetési pótlékot állapított meg és folyósított a felperes részére havi 38.650 forint összegben. A rendőrség 2012. évben történt átszervezése során megszüntették a felperes bevetési pótlékát és - mivel feladatai jelentősen nem változtak -, vezetői döntés alapján a korábbi bevetési pótlékot tartalmazó beosztási illetményét úgy térítette el az alperes, hogy összességében az a korábbi illetménye összegével megegyezzen. A felperes illetményébe 2013. január 30. napjától a ... számú parancs szerint 33.609 forint összegű illetmény-eltérítés és 18.376 forint illetmény-kiegészítés került beépítésre. A felperes vonatkozásában ténylegesen teljesítményértékelés a perbeli időszakban nem készült, ennek ellenére 2013. január 1-től 2015. június 30-ig az illetmény-eltérítés összegét a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (rég. Hszt.) 101. § (4) bekezdésére hivatkozással kiadott parancs alapján folyamatosan megkapta. A felperes összilletménye - az illetmény-eltérítés és a beosztási illetmény alapján megállapított illetménykiegészítés figyelembevételével - 2013. január 1-től nem csökkent, az 2015. június 30. napjáig folyamatosan változatlan összegű maradt.
- [2] Az alperes a 2015. július 1-jén hatályba lépett, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban Hszt.) 351. §-a alapján elkészítette, a felperes 2015. július 1-től hatályos besorolásáról rendelkező 2015. július 6-án kelt ... számú állományparancsban a Hszt. 352. § b) pont szerinti korábbi rendszeres díjazás megállapításakor a 2013. január 1-től folyósított illetmény-eltérítést figyelmen kívül hagyta.
- [3] A felperes szolgálati panaszában az illetmény-eltérítés rendszeres díjazásba való beszámításának elmaradását sérelmezte és a 2016. március 1-től 2018. december 31-ig terjedő időszakra 592.672 forint elmaradt illetmény-különbözet megfizetését kérte. Előadta azt is, hogy ebben az időszakban több ezer óra túlmunkát végzett, amelynek számítása nem a megfelelő távolléti díjjal történt, ezért a magasabb távolléti díjnak megfelelő illetmény-különbözetként 316.267 forint megfizetését is kérte.
- [4] A felperes szolgálati panaszában havi 5.025 forintos gépjárművezetői pótlék beszámítását is kérte az illetmény-különbözet összegébe arra hivatkozással, hogy szolgálati

gépjárművet vezetett, amelyért korábban rendszeresen díjazásban részesült.

- [5] Az országos rendőrfőkapitány a ... határozatával azzal az indokolással utasította el a felperes szolgálati panaszát, hogy a 2016. március 1-től 2016. április 3-ig terjedő időszakra vonatkozó illetmény-különbözet megfizetése iránti igény elévült, egyebekben a szolgálati panasz megalapozatlan. Indokolása szerint a felperes különleges bevetési pótlékra való jogosultságának 2013. január 1-jétől történt megszüntetése okán illetmény-eltérítésre, kompenzációra nem jogosult. A Hszt. 352. § b) pont 1. alpontja értelmében a korábbi rendszeres díjazás meghatározásakor a régi Hszt. 101. § (4) bekezdés szerinti 2015. évi illetmény-eltérítést nem lehetett figyelembe venni, beosztási illetményébe ezért az eltérítés összege nem kerülhetett beszámításra. Megállapította, hogy a felperes gépjárművezetői pótlékra való jogosultságát a 2015. január 1. napi hatállyal kiadott ... számú állományparancs nem rögzítette, ezért a 2015. július 1. napjától kezdődően a gépjárművezetői pótlék figyelembevételére sem kerülhetett sor. A felperes túlszolgálat miatti illetmény-különbözet iránti igényét az illetmény-eltérítésre vonatkozó kérelmének alaptalansága miatt, az arra vonatkozó indokolás alapján utasította el.

#### **A felperes keresete és az alperes védírata**

- [6] A felperes módosított kereseti kérelmében 2016. március 1-től 2018. december 31-ig terjedő időre elmaradt illetmény-különbözet címén „halmazatban” 585.452 forint, túlszolgálat megváltás díjkülönbözeteként 258.738 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [7] Kifogásolta, hogy 2015. július 1. napjától beosztási illetménye "hibásan" került megállapításra, amelynek következtében a teljesített 2802 óra túlszolgálat sem a megfelelő távolléti díjjal került elszámolásra. Előadta, hogy a rendőrség átszervezése során megszüntették a különleges bevetési pótlékát, ugyanakkor mivel feladatai jelentősen nem változtak, vezetői döntés alapján a beosztási illetményét úgy térítették el, hogy az összegében megegyezzen a korábbi illetményével. Érvelése szerint a megszüntetett bevetési pótlék kompenzációjaként 2013. január 1-től 2015. június 30-ig biztosított illetmény-eltérítést a Hszt. 352. § b) pont szerinti korábbi rendszeres díjazás összegébe 2015. július 1-től be kellett volna számítani. Hangsúlyozta, hogy az illetmény-eltérítésről az alperes teljesítményértékelés elkészítése nélkül rendelkezett, a perbeli időben hatályos Hszt. ilyen mértékű eltérítésre nem adott lehetőséget. Az eltérítést a felperes 2015. június 30-ig folyamatosan megkapta anélkül, hogy teljesítményértékelésre sor került volna.
- [8] A gépjárművezetői pótlékkal kapcsolatban vitatta az alperesi álláspontot azzal, hogy a régi Hszt. nem ismerte az eseti pótlék fogalmát. A gépjárművezetői pótlékot minden hónapban megkapta.

- [9] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a Hszt. 352. § b) pont 1. alpontja a régi Hszt. 101. § (4) bekezdés szerinti, 2015. évre megállapított illetmény-eltérítés figyelembevételét kizárja, ezért a felperes 2015. július 1-től megállapítandó illetményébe a teljesítményértékelés alapján nyújtott illetmény-eltérítés nem számítható be. A felperes a perbeli időszakban bevetési pótlékra jogosító munkát nem végzett, a régi Hszt. 254. § (2)-(3) bekezdése, a régi Hszt. végrehajtásáról szóló 140/1996. (VIII.31.) Korm. rendelet (Vhr.) 28. § (1) és (2) bekezdése, 50, § (1) és (2) bekezdése, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló egyes fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint folyósítás szabályairól szóló 66/2011. (XII.30.) BM rendelet (R.) alkalmazásával megállapított különleges bevetési pótlékot a jogalkotó a Közrendvédelmi Főosztályon és szervezeti egységeinél dolgozók számára nem biztosította. Az R. taxatív módon határozta meg a különleges bevetési pótlékra jogosultak körét, a felsorolásban nem szereplő szervezeti egységnél beosztást betöltő hivatásos állományú számára pótlék folyósítására 2013. január 1. után nem volt lehetőség. Teljesítményértékelésre valóban nem került sor, a régi Hszt. 102. § (2) bekezdésének azonban csak az illetmény-eltérítés alkalmazásával lehetett eleget tenni. A felperes áthelyezésével kapcsolatban megállapítható, hogy az átvevő szervezet szervezeti szintje illetmény-kiegészítés szempontjából nem volt alacsonyabb, ezért a régi Hszt. 103/B. §-a sem volt alkalmazható.
- [10] A felperes részére a 2015. január 1. napjától hatályos ... számú parancs nem állapított meg gépjárművezetői pótlékra való jogosultságot, ezért 2015. július 1-jétől hatályos besorolásról és az azt követő illetmény változásokról rendelkező állományparancsban sem kerülhetett sor gépjárművezetői pótlék figyelembevételére a korábbi rendszeres díjazás megállapítása során, ezért a gépjárművezetői pótlék nem rendszeres illetményként történő figyelembevételére nincs lehetőség.
- [11] A felperes illetmény-eltérítés vonatkozásában előterjesztett kereseti kérelme megalapozatlansága okán a túlmunkadíj-különbözet címén előterjesztett igénye sem helytálló.

### **Az elsőfokú bíróság ítélete**

- [12] A bíróság kötelezte az alperest a felperes javára 585.452 forint illetmény-különbözet, 258.738 forint túlszolgálat megváltásának különbözete és járulékai, továbbá 10.667 forint perköltség megfizetésére a Hszt. 351. § (1) -(2) bekezdései, 352. § b) pont 1. alpontja, (4) bekezdése, 139-140. §-a, a Vhr. 28. § (2) bekezdése, az R. 11. számú mellékletének 3. pontja alkalmazásával.
- [13] A 2016. március 1-től 2016. április 3-ig terjedő időszakra vonatkozó alperesi elévülési kifogás körében a Hszt. 178. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Hszt. 163. § (1) bekezdése

felhívásával megállapította, hogy az nem évült el, arra a felperes jogosult.

- [14] Megállapította, hogy az alperes a bevetési pótlék megszüntetését követően 2013. január 1. napjától illetmény-eltérítés formájában kompenzálta a korábban folyósított összeget. Az illetmény-eltérítésre a felperes 2012. évi munkájának értékelése alapján került sor, az azt követően kiadott 2015. január 5. napján kelt ... számú parancsban az alperes a változatlan összegű illetmény-eltérítés megállapítása mellett teljesítményértékelésen alapuló illetmény-eltérítést már nem rögzített, ezért az alperes nem a régi Hszt. 101. § (4) bekezdése alapján folyósította az illetmény-eltérítést, hanem az illetmény részévé tette a korábban vezetői döntés alapján rendszeresen folyósított összeget, ezért azt a Hszt. 352. § b) pont 1. alpontja alapján figyelembe kellett volna venni.
- [15] A gépjárművezetői pótlék tekintetében megállapította, hogy 2015. július 1. napjáig az alperes a felperes részére a gépjárművezetői pótléket havonta rendszeresen, havi illetményével együtt folyósította, ezért azt - az összegszerűség megjelölése nélkül - valósnak fogadta el. Hangsúlyozta, hogy a Vhr. nem tesz különbséget a gépjárművezetői pótlék vonatkozásában aszerint, hogy rendszeres vagy eseti jelleggel került-e kifizetésre, valamint a Hszt. sem tartalmaz külön rendelkezést eseti vagy rendszeres gépjárművezetői pótlékre vonatkozóan. Érvelése szerint kizárólag annak van jelentősége, hogy a felperes a gépjárművezetői pótléket rendszeresen megkapta, ezért annak összegét az alperesnek a felperes Hszt. 351. § (1) bekezdése szerinti besorolásakor a Hszt. 352. §-a alapján figyelembe kellett volna vennie.
- [16] A túlmunkára vonatkozó illetmény-különbözet körében azt állapította meg, hogy a felperes 2016. március 1. napjától 2018. december 31. napjáig terjedő időszakban a távolléti díjának alapulvételével részesült díjazásban. Erre az időszakra magasabb összegű illetmény jár, ezért a felperes a magasabb összegű illetmény alapulvételével számított távolléti díj alapján jogosult díjazásra.

#### **A fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem**

- [17] Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú bíróság döntésének megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását és perköltségben marasztalását kérte a Hszt. 352. § b) pontja és a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdései megsértésére hivatkozva. Az alperes érvelése szerint a régi Hszt. taxatív felsorolta az illetmény elemeit, meghatározva az illetmény eltérítésének eseteit. A 2013. február 1-jei szervezet átalakítást követően a felperest átvevő szervezet szervezeti szintje nem volt alacsonyabb az illetmény-kiegészítés szempontjából, ezért a régi Hszt. 103/B. §-a és beosztási illetmény-csökkenés hiányában a régi Hszt. 102. § (2) bekezdése sem volt alkalmazható. Az alperes az átszervezést követően csak teljesítményértékelés alapján téríthette el a

felperes illetményét, a bevetési pótlék „alapilletményesítésére” nem volt lehetősége. A felperes az átszervezést követően különleges bevetési pótlékre jogosító feladatot nem végzett. Amennyiben az alperes a régi Hszt. szabályaival ellentétes, teljesítményértékelés hiányában, jogalap nélkül térítette el a felperes illetményét, az új Hszt. hatálybalépésével megállapított felperesi illetménybe a korábban jogalap nélkül folyósított összeg nem volt beszámítható.

- [18] A Pp. 346. § (4)-(5) bekezdése sérelmét az alperes azért állította, mert úgy vélte, hogy a bíróság nem adta indokát annak, hogy az alperes - a bíróság álláspontja szerint - milyen, a Hszt.-ben foglalt jogcím alapján térítette el a felperes illetményét.
- [19] A felperes sem fellebbezési ellenkérelmet, sem csatlakozó fellebbezést nem terjesztett elő.

### **A Kúria döntése és jogi indokai**

- [20] A fellebbezés megalapozott az alábbiak szerint.
- [21] A Kúria az ítéletet kizárólag a fellebbezés keretei között vizsgálta felül [Kp. 108. § (1) bekezdés].
- [22] A peradatok szerint a felperes a 2012. évi átszervezést követően, 2013. január 1-jétől nem volt jogosult különleges bevetési pótlékra, azonban az alperes - vezetői döntés alapján - a különleges bevetési pótlék összegét - a beosztási illetmény részeként - illetmény-eltérítés címén tovább fizette annak érdekében, hogy a felperes illetménye ne csökkenjen. Az erre vonatkozó első parancsban még szerepelt az illetményeltérítés alapjául a teljesítményértékelésre történő hivatkozás, az ezt követő években, 2015. június 30-ig tényleges teljesítményértékelés, illetve a teljesítményértékelésre történő hivatkozás nélkül, a parancsnok mérlegelési jogkörében eljárva az illetmény részévé tett, a bevetési pótlék helyett fizetett összeget tovább fizette, ami így nem minősült jogalap nélkül kifizetett juttatásnak.
- [23] A Kúria az előtte azonos tárgyban folyamatban volt perekben hozott határozataiban (Kfv.VII.38.334/2019/6., Kfv.VII.38.374/2019/6.) adott iránymutatása és jogi érvei a jelen eljárásban is irányadóak. Eszerint a hivatásos állomány tagjának illetményét a 2013. január 1-től 2015. június 3-ig terjedő időszakban a régi Hszt. IX. fejezetében szereplő rendelkezések alapján kellett meghatározni. Ebből következően a hivatásos állomány tagja szolgálati viszonya alapján havonta illetményre jogosult. Az illetmény beosztási illetményből, rendfokozati illetményből, illetmény-kiegészítésből, szolgálati időpótlékból és a Hszt. által meghatározott illetménypótlékból áll. A beosztási illetmény és a rendfokozati illetmény együttes összege képezi az alapilletményt [rég. Hszt. 99. § (1)-(2) bekezdései]. A beosztási illetmény összegét a fizetési fokozatokhoz tartozó szorzószámok és a köztisztviselőkre vonatkozó illetményalap szorzata alapján kellett megállapítani [rég. Hszt. 100. § (4) bekezdés]. Az így megállapított beosztási illetmény eltérítésére, annak magasabb, vagy alacsonyabb összegben történő

megállapítására a törvényhozó az állományilletékes parancsnok számára a régi Hszt. 101. § (4) bekezdésében, az ott meghatározott keretek között biztosított hatáskört, amely szerint a beosztási illetményt „a meghatározott személyi juttatások előirányzatán belül a tárgyévet megelőző év teljesítményértékelés alapján” legfeljebb 30%-kal magasabban, illetve 20%-kal alacsonyabban állapíthatta meg. A teljesítményértékelést a régi Hszt. 82-83. §-ai és más jogszabályok [pl. a 10/2013. (I.21.) Korm. rendelet] alapján kellett elvégezni.

- [24] A felperes illetményének eltérítésére a fellebbezési eljárásban is irányadó tényállás szerint a fenti rendelkezésekkel ellentétesen, teljesítményértékelés nélkül került sor, ezért illetményének eltérítésére a régi Hszt. 101.§ (4) bekezdése alapján nem kerülhetett sor. A felperes beosztási illetményét az alperes 2013. január 1-től, a különleges bevetési pótlékra való jogosultsága megszűnésétől a kieső összeg pótlásaként, teljesítményértékelés nélkül, kizárólag azért térítette el, hogy az összilletménye ne csökkenjen.
- [25] Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a felperesnek a Hszt. 352. § b) pontjában szabályozott korábbi rendszeres díjazását a régi Hszt. felsorolt rendelkezései alapján kellett meghatározni és arra is, hogy a korábbi bevetési pótlék összegével azonos, annak „helyébe lépő” illetmény-eltérítés nem vált a beosztási illetmény részévé, mivel az illetmény összetevőit felsoroló régi Hszt. 99. § (2) bekezdése alapján az illetmény-eltérítés nem képez önálló jogcímű illetményelemet. A besorolás szerinti beosztási illetmény meghatározása objektív kritériumokon alapul, annak eltérítésére csak a tárgyévi munka értékelésének eredményeként kerülhet sor. Az a körülmény, hogy a jogalkotó az előző évi munkateljesítmény - pozitív, vagy negatív irányú - honorálását, a munka minőségének és mennyiségének ellentételezését a besorolás szerinti beosztási illetmény %-os mértékéhez igazítva rendelte meghatározni, nem jelenti azt, hogy az a beosztási illetmény részévé válna. A felperes - az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben - nem vált jogosulttá az illetmény-eltérítés címén juttatott összegre annak folytán sem, hogy azt az alperes a beosztási illetménybe beszámította, vagyis a régi Hszt. 99. §-a alapján megállapított besorolási illetményhez hozzáadta. A régi Hszt. IX. fejezete illetményrendszerre vonatkozó szabályozásában nem található olyan rendelkezés, amely a beosztási illetmény a perbeli módon történt eltérítésére lehetőséget biztosított volna.
- [26] A Kúria korábban, több eseti döntésében kifejtette a következőket, amelyek jelen eljárásra is irányadóak: A szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok ezért alapvetően kőgensek, ami miatt nincs lehetőség eltérő, a hivatásos állomány tagja részére kedvezőbb megállapodás megkötésére úgy, ahogyan arra a munkaviszonyban foglalkoztatott munkavállalók esetében a Munka Törvénykönyve lehetőséget ad [EBH2009.2082.]. A régi Hszt.-ben szabályozott illetményrendszer kifejezi a szolgálati beosztáshoz kapcsolódó

felelősséget, a hivatásos szolgálattal járó többletkötelezettséget, a rendvédelmi szerv szervezetrendszerében a szervezeti szintek (helyi, területi, országos) közötti különbséget, továbbá az illetménypótlékok útján honorált többletteljesítményt. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó jogszabályi rendelkezések kógenssek (EBH2010. 2259.).

- [27] Nem vitatottan a felperes illetmény-eltérítésének célja a 2012-es átszervezés után elveszített bevetési pótlék kompenzálása volt. A felek között az sem volt vitatott, hogy az átszervezést követően a felperes nem látott el olyan feladatot, amely alapján bevetési pótlékokra lett volna jogosult. Az alperesnek a régi Hszt. (és a Hszt.) rendelkezései alapján nem volt és jelenleg sincs olyan lehetősége, hogy a kógens törvénnyel ellentétes megoldást válasszon egy kieső járandóság pótlására.
- [28] A jogalkotó hatáskörébe tartozó kérdés a döntés arról, hogy valamely juttatást megteremti-e a munkavállalók részére, és az is, hogy milyen feltételekkel teszi ezt (BH 2015.79.). Ha a jogalkotó az átszervezés során elveszített egyes juttatások kiváltására nem rendelkezett külön juttatásról, akkor az alperes sem alkalmazhat más rendeltetésű és feltételrendszerű díjazási jogcímeket ennek pótlására. A jogalkotói döntés következtében megszűnt illetményelemek pótlásáról a munkáltató jogszabályban foglalt rendelkezés, kifejezett ez irányú felhatalmazás hiányában érvényesen nem rendelkezhet, eltérő rendeltetésű és feltételrendszerű díjazási jogcímeket - ahogyan arra a jelen ügyben sor került -, nem alkalmazhat. A régi Hszt-ben a törvényhozó szabályozta azt, hogy a hivatásos állomány tagjának milyen esetekben nem csökkenhet az illetménye [102. § (2) bekezdés, 103/B. §], az illetmény-pótlékokra való jogosultság elvesztésének esetére ilyen szabályozást nem alkotott.
- [29] A fentebb kifejtettek alapján az alperes a felperes illetmény-eltérítésre, illetve illetménye kiegészítésére a régi Hszt. 102. § (2) bekezdése és 103/B. §-a alapján sem volt jogosult, ekként a bíróság téves jogértelmezés eredményeként jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a 2015. július 1. napján hatályba lépett Hszt. szerinti besorolásakor a 352. § b) pontban szabályozott korábbi rendszeres díjazás összegébe bele kellett volna számítani az illetmény-eltérítést.
- [30] A felperes részére a 2012. évi átszervezést követően megállapított illetmény-eltérítés nem volt jogszerű, az alperesi rendelkezés a régi Hszt. 101. § (4) bekezdésébe ütközött, ezért a régi Hszt. 9. § (1) bekezdése alapján semmis. A semmisséget hivatalból kell figyelembe venni [rég. Hszt. 9. § (1)-(2) bekezdései]. A jogszerű állapotot az alperes a 2015. július 1. napjától hatályos besorolásban állította helyre. A jogszabályba ütköző módon kifizetett illetmény-eltérítés a Hszt. 352. § d) pontja szerinti korábbi rendszeres díjazás körében nem volt figyelembe vehető, ezért az alperes jogszerűen hagyta figyelmen kívül annak összegét a 2015. július 1. napjától hatályba lépett Hszt. alapján kiadott

besorolásnál.

- [31] Az alperes alaptalanul állította a fellebbezésében, hogy az ítélet indokolása sérti a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseit, mert az ítélet tartalmazza a bíróság döntésének alapjául szolgáló jogszabályokat és azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat és azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak tartott.
- [32] A fentiekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes illetményeltérítésből eredő illetmény-különbözet iránti kereseti kérelmének jogalapja és az illetmény-különbözeten alapuló túlszolgálat megváltásának különbözete tekintetében a Kp. 109. § (2) bekezdése alkalmazásával megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.
- [33] Az elsőfokú bíróság elmaradt illetmény-különbözet címén 585.452 forint megfizetésére kötelezte az alperest, amely az illetmény-eltérítés figyelmen kívül hagyásából adódó illetmény-különbözet és a rendszeres díjazás összegébe be nem számított gépjárművezetői pótlék együttes összege.
- [34] Az alperes az elmaradt illetmény-különbözet címén meghozott ítéleti rendelkezést vitatta, a gépjárművezetői pótlék tekintetében fellebbezést azonban nem terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemben „halmazatban” megjelölt illetményeltérítésből eredő illetmény-különbözet és a gépjárművezetői pótlék együttes összegét határozta meg 585.452 forintban, amelyből a gépjárművezetői pótlék összege külön annak ellenére nem került meghatározásra, hogy a felperes kereseti kérelmében az 582.452 forint illetmény-különbözeten belül 2016. március 1-től 2016. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan 65.320 forint, 2017. évre 81.408 forint, 2018. évre 87.439 forint gépjárművezetői pótlék be nem számításából keletkezett összeget jelölt meg. Az ítélet indokolása összegszerűség megjelölése nélkül rögzíti, hogy a felperes gépjárművezetői pótlékkal kapcsolatos érvelését a bíróság valóban fogadta el. A bíróság az illetmény-eltérítésen alapuló illetmény-különbözet kérdésében meghozott döntésére figyelemmel a fellebbezési eljárásban a gépjárművezetői pótlék összege nem határozható meg, ezért a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét - az 582.452 forint illetményeltérítésen alapuló illetmény-különbözetre vonatkozóan - hatályon kívül helyezte és a gépjárművezetői-pótlék tekintetében az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította a Kp. 110. § (2) bekezdés alkalmazásával.
- [35] Mindezekre figyelemmel a Kúria a rendelkező részben írtak szerint - a Kp. 99. § (3) bekezdés utaló szabálya folytán alkalmazandó Kp. 86. § (2) bekezdése alapján - részítélettel döntött.
- [36] A megismételt eljárásban a bíróságnak tisztáznia kell az illetményeltérítésen alapuló illetmény-különbözet és a gépjárművezetői pótlék címén előterjesztett kereseti kérelem összegét. Az illetményeltérítésen alapuló illetmény-különbözet tekintetében a kereseti kérelem jogalapja körében a Kúria fentebb

írt iránymutatása figyelembevételével kell eljárni és a gépjárművezetői pótlékotösszegszerűségében külön meg kell határozni.

## **Záró rész**

- [37] A felperes a túlszolgálat díjkülönbözete iránti kereseti kérelem tekintetében pervesztes lett, ezért az első- és a másodfokú bírósági eljárásban költségfelszámítással érvényesített alperesi együttes részperköltség megfizetésére – a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. § (1) és (2) bekezdése, 83. § (2) bekezdésének első fordulata és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a és 4. § (1)-(2) bekezdései alapján köteles. Az illetményeltérítésen alapuló illetmény-különbözetre vonatkozóan a Kúria a másodfokú eljárásban felmerült perköltség összegét a Kp. 109. § (3) bekezdés alkalmazásával csupán megállapította, annak viseléséről az új eljárásban határozatot hozó bíróság dönt.
- [38] A túlszolgálattal érintett elsőfokú bírósági és fellebbezési eljárási illetéket a felperest a Kp. 35. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet 1.§-a alapján megillető munkavállalói költségkedvezményre jogosultsága okán, a Kp. 35.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 95.§ (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel a magyar állam viseli. Az illetményeltérítésen alapuló illetmény-különbözetre vonatkozó részítéleti rendelkezés tekintetében az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés a) pontja szerinti tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték összegének megállapítása – a Kp. 131. § (1) bekezdés utaló szabálya folytán alkalmazandó Pp. 512. § (2) bekezdés szerinti pertárgyérték figyelembevételével – a Kp. 35, § (1) bekezdése által alkalmazott Pp. 101. § (1) bekezdésén alapul.
- [39] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.
- [40] A Kúria a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdés utaló szabálya szerint a Kp. 77. § (1) bekezdés alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. szeptember 28.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Deutschné dr. Kupusz Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő